

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibus, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm || Martii Et Aprilis

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10259

De S. Alexandro episcopo Hierosolymitano & martyre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77384](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77384)

ascendit, ut rei exitum spectaret: & ecce miro modo repente vident omne ab illo monasterio profligatum incendium.

Hæc sum-
marim sunt
reddita ob
vitandam
prolixitatē.

Miracula
ad lectulum
S. Gertrudis

Begga so-
ror S. Ger-
trudis,

Nimium prolixi erimus, si omnia commemorare velimus, quæ ad eius sacras reliquias diuinitus declarantur miracula. Satís itaque sit compendio dixisse, quotquot cum fide eius implorant patrocinia, eos omnes Dei benignitate inde incolumes redire. Ad lectulum quoque eius, in quo post longas vigiliis & prolixas preces fessa membra non nihil refouere solita erat, qui postea in S. Pauli ecclesiam translatus est, permulta signa edita sunt. Cum autem post Vuilferudem Agnes, quæ etiam fuerat S. Gertrudis alumna, Abbatissæ locum obtinuisset, & in S. Gertrudis honorem templum cõstruxisset, eiusque lectulum in illud intulissent, eadem nocte cum multa solennitate vigiliis ibi celebrarunt sacræ virginis, expletisque nocturnis precibus, lampades omnes, demptis septem, quæ semper illic ardebant, extinxerunt. & ecce manè illuc reuerse, lampades extinctas ardentem viderunt. Quæ res mox longè lateque diuulgata est. Begga quoque venerabilis matrona, S. Gertrudis germana soror, monasterium construxit, petijtque ab Agnete, quam diximus, Abbatissa & eius sororibus sacras virginis & reliquias, ut cõceptum posset opus absolueret. Daræque sunt ei sacræ reliquiæ & libri sanctarum scripturarum, & eiusdem habitus aliquot religiosæ sorores, quæ illic monasticæ religionis prima iacerent fundamenta: addita est etiam pars quedam lectuli eius, in quo S. Gertrudis soror eius, supremum Christo reddiderat spiritum: quem lectulum pijsissima Begga curauit reponi iuxta altare S. Genouefæ virginis, ad quem certè innumera facta sunt miracula, Christo glorificante sponsam suam, cui est cum Patre & Spiritu sancto honor & gloria in secula seculorum, Amen.

DE S. ALEXANDRO EPISCOPO HIEROSOLYMITANO ET MARTYRE, EX ECCLESIASTICA
ca Historia Eusebij lib. .cap. 9. interprete Ioanne
Christophorsono Anglo.

Martij 18.

De hoc Nar-
cisso vide
Ecc. Hist.
Eusebij lib.
6. cap. 8. & 9.

S. Alexan-
der fit Hiero-
solymanæ
episcopus.

Lib. 6. c. 32.

VM Narcissus non amplius propter ingrauescentem ætatem ministerio præesse posset, Alexander alterius ecclesiæ Episcopus, diuina providentia per reuelationem, quæ noctu ipsi secundum quietem apparuisset, ut cum Narcisso in ministerio ecclesiæ fungendo coniungeretur, accersitus est. Vnde Alexandrum, cum tanquam diuino quodam oraculo ex Cappadocum regione, vbi primum in episcopatus gradu fuisset locatus, Hierosolymanæ tum voti, tum locorum visendorum causa contenderet, illius ecclesiæ fratres cum excipiunt benignissimè, & non amplius domum reuerti permittunt: idque propter aliam reuelationem, ipsis iridem noctu visam: quæ quidem, voce euentissima profusa, eis, qui erant inter illos ob virtutem spectatissimi, perspicuè significauit, ut extra portas ciuitatis egressi, eum episcopum admitterent, qui ipsis à Deo antea designatus erat. Quo ad hunc modum gesto, Hierosolymitani communi episcoporum consensu, qui finitimas ecclesias procurabant, necessariò illum apud se manere coegerunt. Idem ipse Alexander in suis epistolis, quas ad Antinoitas scripsit, quæque adhuc apud nos extant, Narcissi collegæ sui in præfectura ecclesiæ Hierosolymitanæ gerenda mentionem facit, ista in extrema illa epistola ad verbum scribens: Salutat vos Narcissus, qui hîc ante me episcopatus locum occupauit, & centum iam & sedecim annos prætergressus, mecum in eodem ministerio quorundam precibus coniunctus fuit: qui obsecrat vos, ut idem mecum sentiat, eademque sitis voluntate.

Alexander Hierosolymitanæ ecclesiæ episcopus in Palæstina rursus, vbi Cæsareæ propter Christum præsidis tribunali steterat, & magnam fuisset ex secunda fidei suæ confessione commendationem adeptus, iam extrema senectute, & veneranda planè canicie eximius, carceris cruciatu denuò afflictus est. Quo quidem, post præclarum & illustre testimonium fidei Christianæ præsulis tribunali datum, morte in carcere consopito, Mazabanes successor eius in episcopatu Hierosolymitano declaratur.

VITA